

med, men det er dog navnlig ogsaa, for at man kan være sikker paa at faa en Vare, som ikke er forfalsket. Det er allerede nævnt for Kapsfrøs, Kapsfagers og Hvedellids Bedkommende, hvorledes de blive forfalskede. Det har ikke alene Betydning derved, at vi ikke faa den fulde Værdi for vore Penge, men det kan ogsaa have skadelig Indflydelse paa det Produkt, man vil frembringe f. Eks. paa Smørret eller Mælken. Det vilde altsaa spille en overordentlig stor Rolle, om vi vare i Stand til at sikre os mod den Slags Ting. Jeg ved blandt andet, at man har købt Kapsfager, hvori der kun var grumme lidt Kapsfrø, og som i Hovedsagen bestod af Dodderfrø og indist Ribbitte. Man søger naturligvis at bedømme det, saa godt man kan, efter Støn, men det hjælper ikke meget; det er sjældent, at man ved Hjælp af Djuene og Lugten alene er i Stand til at bedømme Værens Godhed. Naar derfor Lovforslaget tager Sigte paa, at lægge en Dæmper paa saadanne Ting, saaledes at vi i Fremtiden kunne faa gode Varer, vil det være af overordentlig stor Betydning for os. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Vojfen) mente, at dersom det skulde fordyre Væren noget, vilde de mindre Forbrugere ikke sætte synderlig Pris paa, at man fik denne Ordning. Jeg er af en helt anden Mening, thi jeg tror ubetinget, at det netop er de mindre Forbrugere, der i Særdeleshed have været udtatte for at faa forfalskede Varer, fordi de ikke have Raad til at sikre sig, at Væren virkelig indeholder det, som den skal indeholde. De kunne jo lade den analysere, men da en fuldstændig Analyse koster saadan noget som en 20—30 Kr., vil det fordyre Væren alt for meget for dem, som maatte kun købe for en halv Snes Kroner. Jeg kan derfor ikke se andet, end at man her i Særdeleshed har taget Sigte paa de smaa Forbrugere, og det er netop det gode ved Lovforslaget. Det ærede Medlem mente ogsaa, at man godt kunde undtage de ffindenlandste Fabrikanter. Jeg kan ikke begribe, hvorfor de skulle stilles anderledes end alle andre. Det ærede Medlem sagde, at man ikke havde Beviser for, at der var stet Forfalskninger fra deres Side. Ja, jeg kan jo ikke her have Beviser ved Haanden, men jeg synes dog, at man ikke skal gøre nogen Undtagelse fra denne Regel, men at den maa være ens for alle. Dernæst talte det ærede Medlem om, at Lovforslagets Bestemmelse vilde genere Møllerne for meget. Ja, dersom Møllerne blande sig ind i alt for mange Sager, som ikke vedkomme dem, maa de naturligvis tage Følgerne deraf. I det Tilfælde, at de ville handle med saadanne Varer,

maa de underkaste sig de samme Forhold som enhver anden Handelsmand; det maa vi absolut holde paa. Der har været talt om, at Bestemmelserne vilde medføre Vanskeligheder ved Salg fra Stib. Det kan jeg heller ikke forstaa, thi jeg ved, at mange Købmænd, der købe Varer fra Udlandet, saa sendt Prøver af Varerne, og af denne Prøve kunne de gennem en Analyse nogenlunde danne sig en Mening om, hvad Væren indeholder. Dernæst kunne de jo ved Salget tage saadanne Forbehold, at de meget vel ere i Stand til at sælge fra Stib. Man har ogsaa fremdraget det Eksempel, at naar en Groserer her i Kjøbenhavn vilde sælge til Provinserne „frit om Bord“, saa var det forbundet med nogen Vanskelighed. Jeg kan ikke se, at der er nogen Vanskelighed forbundet dermed. Det er i hvert Fald stet mange Gange, at man her fra Kjøbenhavn har leveret Væren frit om Bord, og naar den saa er kommen til Bestemmelsesstedet, har Modtageren ladet foretage Analyse i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet her i Lovforslaget. Alt dette har gaaet sin gode Gang, og der har ingen Vanskelighed været ved at føre det igennem. — Jeg synes derfor, at det meget godt kan lade sig gøre. — Jeg kan ikke andet end være glad over, at dette Lovforslag er fremkommet. Muligvis kan der være en eller anden Forandring at gøre i det, men i dets Helhed er jeg overbevist om, at Vandbruget vil hilse det med Glæde, og jeg vil altsaa anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Jensen-Strillinge: Jeg skal ikke opholde Tinget ved at omtale de enkelte Paragraffer, men kun gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af § 1, som man fra forskellige Sider synes at have fundet uheldig affattet, idet man med Hensyn til Certifikaterne finder det uheldigt, at de, naar Grænserne ere saa lave, som de her ere fastsatte, skulle være obligatoriske. Hvis man vilde stille det fuldstændig frit, — det er jo navnlig den Anstuelse, som er kommen til Orde i Dag — saaledes at det berøede paa Køberen, om han vilde forlange et saadant Certifikat eller en saadan Slutteddel, saa tror jeg rigtignok Forholdet i Almindelighed vilde blive det samme som nu. Derimod kan det, naar det skal være obligatorisk, nok være, at Grænsen her er bleven sat noget lavt. Jeg tror imidlertid, at vi kunne komme ud over denne Vanskelighed ved at bestemme, at det kun ved Salg af større Partier skulde være obligatorisk, medens det for mindre Partiers Bedkommende skulde bero paa Køberens Bestemmelse. I øvrigt skal jeg